

цѣлиятъ заливъ Златни Рогъ, мѣстото Сладитѣ води, стената и двореца на Влахерна.

На най-хубавото мѣсто има едно кафене съ градинка. Тукъ идатъ много чужди посетители. Българи този день на това мѣсто бѣхме повече отъ 40 души. Насѣдали за почивка върху плетени столчета, всички си припомнихме, какво е ставало по това мѣсто въ старо време между българи и гърци. Единъ отъ насъ разказа следното:

Когато българитѣ основали покрай Дунава своята държава, тѣ станали съседи на гърцитѣ. Въ Цариградъ станалъ бунтъ между партиитѣ. Императоръ Юстиниянъ II билъ хванатъ, сваленъ отъ престола и пратенъ въ полуостровъ Кримъ на заточение. Ала Юстиниянъ избѣгалъ и поискалъ отъ българския господарь Тервелъ помощъ да си заеме престола. Тервелъ дигналъ своята добре наредена войска отъ българи и славяни, миналъ Балкана, прекосилъ Тракия и право се озовалъ подъ стенитъ на Влахерна. Съ българска помощъ Юстиниянъ II си възвърналъ престола. Ала гърцитѣ не пуснали българската войска да влѣзе въ града, та тя направила своя лагеръ до стенитъ, на близката поляна, която всички видѣхме. Юстиниянъ дошълъ въ лагера на българитѣ, влѣзълъ въ палатката на Тервела, наметналъ на рамото му царска червена дреха, далъ му много подаръци и го нарекълъ Цезарь (титла, която се дава на най-близкия до императора голѣмецъ). Сетне Юстиниянъ заповѣдалъ да направятъ единъ павилионъ (издигнато съ дѣски мѣсто), двамата господари съ министритѣ си се покачили въ павилиона, а войскитѣ имъ минавали покрай тѣхъ и ги поздравлявали. Това станало въ 705 година.